

III

(Prípravné akty)

EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA

Odporúčanie pre nariadenie Rady, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2532/98 týkajúce sa právomocí Európskej centrálnej banky ukladať sankcie**(ECB/2014/19)***(predložené Európskou centrálnou bankou)*

(2014/C 144/02)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

I. ÚVOD

Rada Európskej únie prijala 23. novembra 1998 nariadenie Rady (ES) č. 2532/98⁽¹⁾. Vzhľadom na skúsenosti získané počas niekoľkých rokov uplatňovania nariadenia (ES) č. 2532/98 v rôznych oblastiach pôsobnosti Európskej centrálnej banky (ECB) a vzhľadom na skutočnosť, že právomoc ECB ukladať sankcie bola nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013⁽²⁾ rozšírená, je treba zväziť prijatie určitých zmien nariadenia (ES) č. 2532/98. Za týmto účelom sa musí dodržať postup upravený v článku 129 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

II. VŠEOBECNÉ ÚVAHY

Za účelom vykonávania úloh zverených ECB nariadením (EÚ) č. 1024/2013, môže ECB podľa článku 18 uvedeneho nariadenia ukladať administratívne peňažné sankcie „v prípade, že úverové inštitúcie, finančné holdingové spoločnosti alebo zmiešané finančné holdingové spoločnosti zámerne alebo z nedbanlivosti porušia požiadavku podľa príslušných priamo uplatniteľných aktov práva Únie, v súvislosti s ktorou majú príslušné orgány k dispozícii administratívne peňažné sankcie podľa príslušného práva Únie“⁽³⁾ a sankcie „v prípade porušenia nariadení alebo rozhodnutí ECB“⁽⁴⁾ (ďalej spoločne len „administratívne sankcie“). Pokiaľ ide o porušenie vnútroštátnych právnych predpisov v kontexte jednotného mechanizmu dohľadu (JMD), príslušné vnútroštátne orgány majú naďalej právomoc ukladať administratívne sankcie, ale úverovým inštitúciám, ktoré podliehajú priamemu dohľadu ECB, ich môžu uložiť len v prípade, ak ich ECB za týmto účelom požiada o začatie konania.

Zásady a postupy uplatniteľné na ukladanie administratívnych peňažných sankcií pre porušenia priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie podľa článku 18 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 sú ustanovené v nariadení (EÚ) č. 1024/2013 a v nariadení (EÚ) č. 468/2014 Európskej centrálnej banky (ECB/2014/17)⁽⁵⁾. Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 môže ECB ukladať sankcie za porušenie nariadení a rozhodnutí ECB v súlade s nariadením (ES) č. 2532/98. Článok 18 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 ustanovuje, že ECB vhodne uplatňuje článok 18 v súlade s aktmi uvedenými v článku 4 ods. 3 prvom pododseku tohto nariadenia vrátane postupov obsiahnutých v nariadení (ES) č. 2532/98.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2532/98 z 23. novembra 1998 týkajúce sa právomocí Európskej centrálnej banky ukladať sankcie (Ú. v. ES L 318, 27.11.1998, s. 4). Európska centrálna banka predložila Rade jej odporúčanie ECB/1998/9 k nariadeniu Rady (ES), ktoré sa týka právomocí Európskej centrálnej banky ukladať sankcie (Ú. v. ES L 246, 6.8.1998, s. 9).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Článok 18 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

⁽⁴⁾ Článok 18 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 z 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (ECB/2014/17) (Ú. v. ES L 141, 14.5.2014, s. 1).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je veľmi dôležité vytvoriť jednotný režim ukladania všetkých administratívnych sankcií zo strany ECB pri plnení jej úloh v oblasti dohľadu podľa nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

Navyše sa niektoré pravidlá uvedené v nariadení (ES) č. 2532/98 líšia od pravidiel ustanovených nariadením (EÚ) č. 1024/2013. Ide najmä o horné hranice pokút a periodických sankčných platieb, procesné pravidlá a premlčacie lehoty ustanovené v nariadení (ES) č. 2532/98.

Z týchto dôvodov sa odporúčajú tieto zmeny nariadenia (ES) č. 2532/98:

- a) Mal by sa vložiť nový článok 1a, ktorý vymedzuje niektoré všeobecné zásady, ktoré sa uplatňujú na administratívne sankcie ukladané ECB v súvislosti s jej úlohami v oblasti dohľadu a na sankcie ukladané v súvislosti s jej úlohami v iných oblastiach, ako je oblasť dohľadu, a ktorý upresňuje oblasť pôsobnosti jednotlivých ustanovení, ktoré sa na tieto sankcie vzťahujú.
- b) Mali by sa vložiť nové články 4a až 4c v súvislosti s režimom uplatniteľným na administratívne sankcie, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu. Účelom týchto nových článkov je rozlíšiť medzi režimom uplatňovaným na uloženie administratívnych sankcií zo strany ECB v súvislosti s jej úlohami v oblasti dohľadu a ustanoveniami uplatniteľnými na sankcie, ktoré môže ECB uložiť v súvislosti s jej úlohami v iných oblastiach, ako je oblasť dohľadu. Tým sa zabezpečí, aby sa na všetky administratívne sankcie ECB ukladané v oblasti dohľadu vzťahoval jednotný režim a zároveň sa zohľadnia pravidlá ustanovené v nariadení (EÚ) č. 1024/2013.
- c) Mali by sa uskutočniť ďalšie zmeny s cieľom zabezpečiť, aby boli zásady a postupy upravujúce ukládanie sankcií ustanovené v článkoch 2 až 4 nariadenia (ES) č. 2532/98 zlučiteľné s zásadami a postupmi upravujúcimi ukládanie administratívnych sankcií zo strany ECB pri výkone jej úloh v oblasti dohľadu podľa nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

III. PRIPOMIENKY K ČLÁNKOM

Článok 1 – Vymedzenie pojmov

Vymedzenie pojmu periodické sankčné platby

Vymedzenie pojmu periodické sankčné platby by sa malo zmeniť z dvoch dôvodov. V súlade s inými ustanoveniami právnych prepisov Únie upravujúcimi túto problematiku⁽¹⁾ by sa malo v prvom rade jasne stanoviť, že ECB môže použiť periodické sankčné platby nielen za účelom potrestania pokračujúceho porušovania, ale aj za účelom primäť podnikateľské subjekty k dodržiavaniu nariadení alebo rozhodnutí ECB. Po druhé toto vymedzenie pojmu v súčasnosti odkazuje na druhý pododsek článku 3 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2532/98, pokiaľ ide o oznámenie rozhodnutia, v ktorom sa vyžaduje ukončenie porušovania. Sankcie ukladané v súvislosti s úlohami ECB v oblasti dohľadu by mali byť predmetom iného rozhodovacieho postupu a odkaz na tento postup by sa mal do vymedzenia pojmu doplniť.

V nadväznosti na to by malo byť zmenené aj vymedzenie pojmu „sankcie“ a to tak, že sa z neho vypustí zmienka o tom, že periodické sankčné platby sú ukladané v dôsledku porušovania.

⁽¹⁾ Pozri napríklad článok 4 druhý pododsek delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 946/2012 z 12. júla 2012, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009, pokiaľ ide o procesné pravidlá týkajúce sa pokút, ktoré ratingovým agentúram ukladá Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, vrátane pravidiel týkajúcich sa práva na obhajobu a dočasných ustanovení (Ú. v. EÚ L 282, 16.10.2012, s. 23); článok 66 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1); článok 16 ods. 1 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 646/2012 zo 16. júla 2012, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá týkajúce sa pokút a penále podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (Ú. v. EÚ L 187, 17.7.2012, s. 29); článok 36 písm. b bod 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 513/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1060/2009 o ratingových agentúrach (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 30); článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 z 20. februára 2008 o spoločných pravidlách v oblasti civilného letectva a o zriadení Európskej agentúry pre bezpečnosť letectva, ktorým sa zrušuje smernica Rady 91/670/EHS, nariadenie (ES) č. 1592/2002 a smernica 2004/36/ES (Ú. v. EÚ L 79, 19.3.2008, s. 1); článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1); článok 24 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. EÚ L 1, 4.1.2003, s. 1).

Článok 1a – Všeobecné zásady a oblasť pôsobnosti

Oblasť pôsobnosti

Hoci nariadenie (ES) č. 2532/98 stanovuje v súlade s článkom 34.3 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky podmienky, za ktorých je ECB oprávnená ukladať sankcie podnikateľským subjektom za nedodržanie povinností ustanovených v jej nariadeniach a rozhodnutiach, je potrebné náležite zobrať do úvahy nariadenie (EÚ) č. 1024/2013, ktoré obsahuje celú škálu ustanovení, ktoré sa priamo týkajú právomocí ECB ukladať administratívne sankcie v súvislosti s jej úlohami v oblasti dohľadu. Hoci sa ustanovenia nariadenia (ES) č. 2532/98 v zásade vzťahujú na všetky sankcie, ktoré je ECB oprávnená uložiť za porušenie nariadení a rozhodnutí ECB, niektoré ustanovenia nariadenia (ES) č. 2532/98 týkajúce sa ukladania administratívnych sankcií v súvislosti s úlohami ECB v oblasti dohľadu, ktoré sú v rozpore s nariadením (EÚ) č. 1024/2013, by sa mali prestať uplatňovať, alebo by mali byť zmenené.

Uverejnenie

ECB je oprávnená uverejniť každé rozhodnutie, ktorým sa ukladá administratívna sankcia v súvislosti s jej úlohami v oblasti dohľadu, alebo v súvislosti s jej úlohami v iných oblastiach ako je oblasť dohľadu, bez ohľadu na to, či bol proti takémuto rozhodnutiu podaný opravný prostriedok alebo nie. Toto oprávnenie sa rozšíri na uverejnenie každého rozhodnutia ECB o uložení administratívnej sankcie pri plnení jej úloh v oblasti dohľadu tak, aby sa na všetky rozhodnutia ECB vzťahoval rovnaký režim uverejňovania. ECB bude v súvislosti s uverejňovaním uplatňovať príslušné právne predpisy Únie bez ohľadu na vnútroštátne právne predpisy a musí zvážiť primeranosť uverejnenia rozhodnutia s ohľadom na stupeň závažnosti uloženej administratívnej sankcie, ako aj na dopad uverejnenia na stabilitu finančného systému.

Článok 2 – Sankcie

Nesplnenie povinnosti

Článok 2 ods. 4 odkazuje na postup upravený v článku 3 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2532/98, čo by nemalo platiť pre ukladanie administratívnych sankcií v súvislosti s úlohami ECB v oblasti dohľadu. Preto by sa mal pridať odkaz na rozhodovací postup stanovený v článku 4b.

Článok 3 – Procesné pravidlá

Právomoc začať postup spojený s porušením

V prvej vete článku 3 ods. 1 by sa mal vypustiť odkaz na Výkonnú radu ako orgán, ktorý má právomoc začať postup spojený s porušením, aby mohla ECB prostredníctvom nariadenia prijatého na základe článku 6 ods. 2 rozhodnúť, ktorý vnútorný orgán bude uskutočňovať vyšetrovanie údajného porušenia. Právomoc prijať rozhodnutia o uložení sankcie bude mať naďalej Výkonná rada s výnimkou podľa článku 4b.

Vzťah k právomoci členských štátov

Článok 3 ods. 10 by sa mal zmeniť tak, aby okrem úloh, ktoré sú zverené Európskemu systému centrálnych bánk, odkazoval aj na úlohy zverené ECB podľa článku 127 ods. 6 zmluvy. Posledná veta článku 3 ods. 10 by sa mala zmeniť tak, aby zohľadňovala aj novú právomoc ECB v oblasti dohľadu.

Článok 4a – Osobitné pravidlá týkajúce sa horných hraníc sankcií, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu

Horná hranica administratívnych peňažných sankcií, ktoré môže ECB uložiť podľa článku 18 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 pre porušenie priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie, výrazne prevyšuje hornú hranicu upravenú nariadením (ES) č. 2532/98. Tento rozdiel sa nepovažuje za opodstatnený, pretože porušenie nariadenia alebo rozhodnutia ECB nie je nevyhnutne menej závažné ako porušenie priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie. Preto by všetky administratívne sankcie, ktoré ECB ukladá úverovým inštitúciám, nad ktorými vykonáva dohľad v rámci JMD, mali mať stanovenú rovnakú hornú hranicu. V súlade s uvedeným by sa mala tiež zmeniť horná hranica periodických sankčných platieb ukladanych ECB v oblasti dohľadu.

V dôsledku toho by sa článok 2 ods. 1 nemal vzťahovať na administratívne sankcie, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu.

Článok 4b – Osobitné procesné pravidlá týkajúce sa sankcií, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu

Rozhodovanie

Článok 25 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 ustanovuje zásadu oddelenia funkcií, keď ECB vykonáva úlohy, ktorými bola poverená nariadením (EÚ) č. 1024/2013 oddelene od úloh týkajúcich sa menovej politiky a akýchkoľvek iných úloh ECB. Vzhľadom na tento článok by sa malo nariadenie (ES) č. 2532/98 zmeniť tak, aby sa ustanovil rozhodovací postup vo veci ukladania administratívnych sankcií v oblasti dohľadu, ktorý by v súlade s článkom 26 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 zahŕňal Radu pre dohľad a Radu guvernérov ECB. To by bolo tiež v súlade s dokumentom Bazilejského výboru pre bankový dohľad s názvom Core Principles for Effective Banking Supervision⁽¹⁾ a s potrebou zabezpečiť, aby orgány, ktoré ukladajú sankcie subjektom, boli orgány, ktoré nad týmito subjektmi vykonávajú dohľad.

Preskúvacie konanie

Rozhodnutie uložiť administratívnu sankciu prijaté Radou guvernérov v oblasti dohľadu bude podliehať preskúmaniu administratívneho revízneho výboru, ako je to stanovené v článku 24 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, ak fyzická alebo právnická osoba požiada o preskúmanie takého rozhodnutia a takéto rozhodnutie bude tejto osobe určené, alebo sa jej bude priamo týkať. Nariadenie (ES) č. 2532/98 by sa preto malo zmeniť tak, aby sa ustanovilo preskúvacie konanie vo veci ukladania administratívnych sankcií v oblasti dohľadu, ktoré by v súlade s článkom 24 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 zahŕňalo administratívny revízny výbor.

Vzhľadom na uvedené by sa článok 3 ods. 1 až 8 nemal vzťahovať na administratívne sankcie, ktoré sa týkajú výkonu úloh ECB v oblasti dohľadu.

Článok 4c – Osobitné lehoty týkajúce sa administratívnych sankcií, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu

Lehoty

Lehoty, ktoré sa uplatňujú pri ukladaní a vymáhaní sankcií v súvislosti s úlohami ECB z iných oblastí, ako je oblasť dohľadu, sa osvedčili, najmä vďaka relatívnej jednoduchosti vyšetrovania, ktoré je potrebné na stanovenie, či došlo k porušeniu, napr. požiadavky na minimálne rezervy, pravidiel o akceptovateľnosti zábezpeky, požiadaviek na štatistické vykazovanie. Vzhľadom na skutočnosť, že vyšetrovanie údajných porušení v oblasti dohľadu je zložitejšie, mali by byť pre výkon právomoci uložiť a vymáhať administratívne sankcie v tejto oblasti stanovené dlhšie lehoty ako tie, ktoré sú stanovené v súvislosti so sankciami, ktoré sa týkajú úloh z iných oblastí, ako je dohľad. To je tiež v súlade s lehotami ustanovenými v nariadení (ES) č. 1/2003 pre porušenie pravidiel hospodárskej súťaže. Keďže pre všetky administratívne sankcie, ktoré môže ECB uložiť podnikateľským subjektom v oblasti dohľadu by mali platiť rovnaké lehoty bez ohľadu na to, či sú spojené s porušením rozhodnutia alebo nariadenia ECB alebo s porušením priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie, lehoty stanovené v článku 4c by mali platiť pre akékoľvek administratívne sankcie, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu.

Pozastavenie a prerušenie týchto lehôt by malo byť zodpovedajúcim spôsobom upravené a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že postupy spojené s porušením v oblasti dohľadu sa môžu prekrývať s trestným vyšetrovaním a trestným konaním založeným na tých istých skutočnostiach.

Vzhľadom na uvedené by sa článok 4 nemal vzťahovať na administratívne sankcie, ktoré sa týkajú výkonu úloh ECB v oblasti dohľadu.

⁽¹⁾ Pozri zásadu č. 1 a najmä hlavné kritérium č. 6 písm. b), a zásadu 11 a najmä hlavné kritérium č. 7 v dokumente Core Principles for Effective Banking Supervision z septembra 2012 vypracovanom Bazilejským výborom pre bankový dohľad, pričom obe zásady vyžadujú, aby mal efektívny systém bankového dohľadu jasne vymedzenú zodpovednosť a ciele pre každý orgán, ktorý uskutočňuje dohľad nad bankami a bankovými skupinami vrátane právomoci orgánu dohľadu ukladať rôzne sankcie, a tiež vyžadujú, aby mal orgán dohľadu k dispozícii primeranú škálu nástrojov dohľadu na prijatie včasných opatrení na nápravu vrátane ukladania sankcií bankám. Dostupné na internetovej stránke Banky pre medzinárodné zúčtovanie na www.bis.org.

Odporúčanie pre:**„NARIADENIE RADY,****ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2532/98 týkajúce sa právomocí Európskej centrálnej banky ukladať sankcie**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 132 ods. 3,

so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, a najmä na jeho článok 34.3,

so zreteľom na odporúčanie Európskej centrálnej banky,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

so zreteľom na stanovisko Európskej komisie,

v súlade postupom ustanoveným v článku 129 ods. 4 zmluvy a v článku 41 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky,

keďže:

- (1) Nariadenie (ES) č. 2532/98⁽¹⁾ v súlade s článkom 34.3 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „štatút“) stanovuje limity a podmienky, za ktorých je ECB oprávnená ukladať pokuty alebo periodické sankčné platby podnikateľským subjektom za nedodržanie povinností ustanovených v jej nariadeniach a rozhodnutiach;
- (2) ECB uplatnila nariadenie (ES) č. 2532/98 na uloženie sankcií v rôznych oblastiach jej pôsobnosti vrátane implementácie menovej politiky Únie, prevádzkovania platobných systémov a zberu štatistických informácií.
- (3) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013⁽²⁾ oprávňuje ECB uložiť úverovým inštitúciám podliehajúcim jej dohľadu: a) administratívne peňažné sankcie, ak tieto inštitúcie porušia požiadavku upravenú v priamo uplatniteľnom právnom predpise Únie a b) sankcie v prípade porušenia nariadenia alebo rozhodnutia ECB (ďalej spoločne len „administratívne sankcie“).
- (4) Článok 18 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 ustanovuje, že na účely vykonávania úloh, ktorými sa ECB poveruje uvedeným nariadením, môže ECB v prípade porušenia nariadení alebo rozhodnutí ECB ukladať sankcie v súlade s nariadením (ES) č. 2532/98.
- (5) Nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 obsahuje celú škálu ustanovení, ktoré sa priamo týkajú právomocí ECB ukladať administratívne sankcie v súvislosti s jej úlohami v oblasti dohľadu. V tejto súvislosti sú niektoré ustanovenia nariadenia (ES) č. 2532/98 v rozpore s nariadením (EÚ) č. 1024/2013. Je preto potrebné identifikovať tie ustanovenia nariadenia (ES) 2532/98, ktoré by mali byť zmenené v záujme vytvorenia jednotného režimu ukladania sankcií zo strany ECB pri plnení jej úloh v oblasti dohľadu, ktoré jej boli zverené nariadením (EÚ) č. 1024/2013.
- (6) ECB by mala uverejňovať rozhodnutia o uložení administratívnych peňažných sankcií pre porušenie priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie a sankcií pre porušenie nariadení a rozhodnutí ECB tak v oblasti dohľadu, ako aj v iných oblastiach, ako je dohľad okrem prípadov, kedy by bolo uverejnenie neprimerané s ohľadom na stupeň závažnosti sankcie uloženej podnikateľskému subjektu, alebo by ohrozovalo stabilitu finančných trhov.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2532/98 z 23. novembra 1998 týkajúce sa právomocí Európskej centrálnej banky ukladať sankcie (Ú. v. ES L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (7) V záujme zachovania jednotného postupu pri rovnako závažnom porušení by sa horná hranica pokuty, ktorú môže ECB uložiť podnikateľskému subjektu pre nedodržanie ustanovení nariadenia alebo rozhodnutia ECB v oblasti dohľadu, nemala líšiť od hornej hranice pokuty, ktorú môže ECB uložiť podnikateľskému subjektu za porušenie priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie. Všetky pokuty, ktoré ECB ukladá pri výkone jej právomocí v oblasti dohľadu, by preto mali mať stanovenú rovnakú hornú hranicu.
- (8) ECB by mala mať možnosť uložiť podnikateľským subjektom periodické sankčné platby, aby ich primäla k dodržiavaniu nariadení alebo rozhodnutí ECB v oblasti dohľadu alebo k ukončeniu pokračujúceho porušovania týchto nariadení alebo rozhodnutí. Horná hranica periodických sankčných platieb by mala zodpovedať hornej hranici pokút v oblasti dohľadu.
- (9) Článok 25 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 ustanovuje zásadu oddelenia funkcií, keď ECB vykonáva úlohy, ktorými bola poverená nariadením (EÚ) č. 1024/2013 bez toho, aby boli dotknuté jej úlohy týkajúce sa menovej politiky a akékoľvek iné úlohy, a oddelene od nich. V záujme upevnenia tejto zásady oddelenia funkcií bola v zmysle článku 26 zriadená Rada pre dohľad, ktorá je okrem iného zodpovedná za prípravu návrhov rozhodnutí pre Radu guvernérov ECB v oblasti dohľadu. Navyše rozhodnutia prijaté Radou guvernérov ECB podliehajú preskúmaniu administratívneho revízneho výboru za podmienok stanovených v článku 24 uvedeného nariadenia. Vzhľadom na zásadu oddelenia funkcií a na zriadenie Rady pre dohľad a administratívneho revízneho výboru by sa mali uplatňovať dva odlišné postupy: a) ak ECB zvažuje uloženie administratívnych sankcií pri plnení svojich úloh v oblasti dohľadu, prijíma rozhodnutia Rada guvernérov ECB na základe konečného návrhu rozhodnutia predloženého Radou pre dohľad a tieto rozhodnutia podliehajú preskúmaniu administratívnym revíznym výborom; a b) ak ECB zvažuje uloženie sankcií pri plnení svojich úloh v oblastiach, ktoré sa netýkajú dohľadu, prijíma rozhodnutia Výkonná rada ECB a tieto rozhodnutia podliehajú preskúmaniu Radou guvernérov ECB.
- (10) Vzhľadom na zložitú vyšetřovaniu porušení v oblasti dohľadu by pre právomoc ukladať a vymáhať administratívne sankcie pri plnení úloh ECB v oblasti dohľadu mali platiť dlhšie lehoty ako tie, ktoré sú ustanovené pre sankcie týkajúce sa úloh ECB z iných oblastí, ako je oblasť dohľadu. Pozastavenie a prerušenie týchto lehôt by malo byť zodpovedajúcim spôsobom upravené a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že postupy spojené s porušením v oblasti dohľadu sa môžu prekrývať s trestným vyšetřovaním a trestným konaním založeným na tých istých skutočnostiach.
- (11) Nariadenie (ES) č. 2532/1998 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny

Nariadenie (ES) 2532/98 sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

a) Bod 6 sa nahrádza takto:

„periodické sankčné platby» znamenajú peňažné sumy, ktoré je podnikateľský subjekt povinný v prípade pokračujúceho porušovania zaplatiť ako sankciu alebo s cieľom prinútiť dotknutú osobu k tomu, aby dodržiavali nariadenia alebo rozhodnutia ECB v oblasti dohľadu. Periodické sankčné platby sa počítajú za každý deň pokračujúceho porušovania a) od oznámenia informujúceho podnikateľský subjekt o rozhodnutí, v ktorom sa vyžaduje ukončenie tohto porušovania, v súlade s postupom ustanoveným v druhom odseku článku 3 ods. 1, alebo b) ak pokračujúce porušovanie spadá pod článok 18 ods. 7 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (*), v súlade s postupom ustanoveným v článku 4b tohto nariadenia;

(*) Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63.

b) Bod 7 sa nahrádza takto:

„sankcie» znamenajú pokuty a periodické sankčné platby.“

2. Vkladá sa tento článok 1a:

Článok 1a

Všeobecné zásady a oblasť pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na sankcie, ktoré ECB ukladá podnikateľským subjektom pre nedodržanie povinností vyplývajúcich z rozhodnutí alebo nariadení ECB, ak nie je výslovne uvedené inak.

2. Pravidlá uplatňované na ukladanie administratívnych peňažných sankcií pre porušenie priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie a sankcií pre porušenie nariadení a rozhodnutí ECB (ďalej len spoločne «administratívne sankcie»), ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu, sa použijú odchyľne od pravidiel ustanovených v článkoch 2 až 4 v rozsahu stanovenom v článkoch 4a až 4c.

3. ECB je oprávnená uverejniť každé rozhodnutie, ktorým sa podnikateľskému subjektu ukladajú administratívne peňažné sankcie pre porušenie priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie a sankcie pre porušenie nariadení alebo rozhodnutí ECB, tak v oblasti dohľadu, ako aj v iných oblastiach, ako je dohľad, bez ohľadu na to, či bol proti takému rozhodnutiu podaný opravný prostriedok alebo nie. ECB uverejní uvedené rozhodnutia v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie bez ohľadu na vnútroštátne právne predpisy a, ak sú príslušnými právnymi predpismi Únie smernice, bez ohľadu na vnútroštátne právne predpisy, ktoré tieto smernice implementujú.“

3. V článku 2 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Keď porušenie spočíva v nesplnení povinnosti, uplatnenie sankcie neoslobodzuje podnikateľský subjekt od jej splnenia, ak rozhodnutie prijaté podľa článku 3 ods. 4 alebo podľa článku 4b explicitne neustanovuje inak.“

4. Článok 3 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„Rozhodnutie začať alebo nezačať postup spojený s porušením prijíma ECB, konajúca z vlastnej iniciatívy alebo na základe pokynu v tom smere, ktorý jej adresovala národná centrálna banka členského štátu, v jurisdikcii ktorého konštatované porušenie nastalo.“

b) Odsek 10 sa nahrádza takto:

„Ak sa porušenie týka výlučne úlohy, ktorou sú ESCB alebo ECB poverené na základe zmluvy a štatútu, postup spojený s porušením možno iniciovať len na základe tohto nariadenia, bez ohľadu na existenciu akéhokoľvek národného zákona alebo nariadenia, ktorým by sa ustanovoval osobitný postup. Ak sa porušenie týka tiež jednej alebo viacerých oblastí mimo kompetencie ESCB alebo ECB, právo iniciovať postup spojený s porušením na základe tohto nariadenia je nezávislé od akéhokoľvek práva príslušného národného orgánu iniciovať samostatné postupy vo vzťahu k týmto oblastiam mimo kompetencie ESCB alebo ECB. Toto ustanovenie sa nedotýka uplatňovania trestného práva a vnútroštátneho práva upravujúceho kompetencie dohľadu nad obozretnosťou podnikania v účastníckych členských štátoch v súlade s nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013.“

5. Vkladajú sa tieto články 4a až 4c:

Článok 4a

Osobitné pravidlá týkajúce sa horných hraníc sankcií, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu

1. Odchyľne od článku 2 ods. 1 platia ďalej uvedené hranice, v rámci ktorých môže ECB uložiť pokuty a periodické sankčné platby v prípade porušenia rozhodnutí a nariadení prijatých ECB pri výkone jej úloh v oblasti dohľadu.

- a) Pokuty: horná hranica predstavuje dvojnásobok hodnoty zisku dosiahnutého porušením rozhodnutí a nariadení ECB alebo straty, ktorej sa uvedeným porušením zabránilo, ak túto hodnotu možno určiť, alebo 10 % celkového ročného obratu podnikateľského subjektu.
- b) Periodické sankčné platby: horná hranica predstavuje 5 % z priemerného denného obratu za deň porušenia rozhodnutí a nariadení ECB. Periodické sankčné platby sa môžu ukladať počas obdobia maximálne šesť mesiacov od dátumu uvedeného na rozhodnutí o uložení periodickej sankčnej platby.

2. Na účely odseku 1: a) «ročný obrat» znamená ročný obrat právnickej osoby, ako je vymedzený v príslušných právnych predpisoch Únie, podľa poslednej dostupnej ročnej uzávierky tejto osoby. Ak je podnikateľský subjekt dcérskou spoločnosťou materského podnikateľského subjektu, príslušným celkovým obratom je celkový ročný obrat podľa poslednej dostupnej konsolidovanej ročnej účtovnej závierky materskej spoločnosti na vrchole skupiny, nad ktorou vykonáva ECB dohľad, b) «priemerný denný obrat» znamená ročný obrat, ako je vymedzený pod písm. a) vydelení 365.

Článok 4b

Osobitné procesné pravidlá týkajúce sa sankcií, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu

1. Odchylne od článku 3 ods. 1 až 8 sa na porušenia rozhodnutí a nariadení prijatých ECB pri výkone jej úloh v oblasti dohľadu vzťahujú pravidlá ustanovené v tomto článku.
2. Po uskutočnení postupu spojeného s porušením podľa pravidiel stanovených ECB v súlade s článkom 6 ods. 2 predloží Rada pre dohľad Rade guvernérov konečný návrh rozhodnutia o uložení sankcie dotknutému podnikateľskému subjektu v súlade s postupom ustanoveným v článku 26 ods. 8 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013. Predloženiu konečného návrhu rozhodnutia Radou pre dohľad Rade guvernérov predchádza výsluch dotknutého podnikateľského subjektu vo veci údajného porušenia, ktorého sa mal dopustiť.
3. Dotknutý podnikateľský subjekt má právo požiadať administratívny revízny výbor o preskúmanie rozhodnutia prijatého Radou guvernérov podľa odseku 2, v súlade s postupom ustanoveným v článku 24 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

Článok 4c

Osobitné lehoty týkajúce sa administratívnych sankcií, ktoré ECB ukladá pri výkone svojich úloh v oblasti dohľadu

1. Odchylne od článku 4 právo prijať rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie za porušenie príslušných priamo uplatniteľných právnych predpisov Únie, ako aj rozhodnutí a nariadení, ktoré ECB prijala pri výkone jej úloh v oblasti dohľadu, uplynie štyri roky po tom, čo porušenie nastalo, alebo, v prípade pokračujúceho porušovania, päť rokov po ukončení porušovania.
2. Plynutie lehoty ustanovenej v odseku 1 sa preruší akýmkoľvek úkonom ECB, ktorý ECB uskutoční za účelom vyšetrovania alebo konania, ktoré sa týka porušenia. Premlčacia lehota sa preruší od dátumu oznámenia úkonu dotknutému subjektu podliehajúceho dohľadu. Po každom prerušení začne plynúť nová lehota. Lehota však nepresiahne obdobie desať rokov odkedy došlo k porušeniu, alebo v prípade pokračujúceho porušovania, desať rokov po ukončení porušovania.
3. Lehoty uvedené v predchádzajúcich odsekoch možno predĺžiť, ak: a) rozhodnutie Rady guvernérov je predmetom prieskumu pred administratívnym revíznym výborom alebo odvolacieho konania pred Súdny dvorom Európskej únie, alebo b) prebieha trestné konanie proti dotknutému podnikateľskému subjektu v súvislosti s rovnakými skutočnosťami. V takom prípade sa lehoty uvedené v predchádzajúcich odsekoch predĺžia o dobu, počas ktorej administratívny revízny výbor alebo Súdny dvor preskúmava rozhodnutie, alebo do skončenia trestného konania proti dotknutému podnikateľskému subjektu.

4. Plynutie premlčacej lehoty pre vymáhanie administratívnych sankcií sa preruší akýmkoľvek úkonom ECB, ktorého účelom je vymáhanie platby alebo platobných podmienok uloženej administratívnej sankcie. Právo ECB vymáhať rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie zaniká päť rokov po prijatí takéhoto rozhodnutia. Premlčacia doba pre vymáhanie administratívnych sankcií sa pozastaví:

- a) do uplynutia lehoty na zaplatenie uloženej administratívnej sankcie;
- b) ak je vymáhanie zaplatenia uloženej administratívnej sankcie pozastavené na základe rozhodnutia Rady guvernérov alebo Súdneho dvora.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť [dátum].

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné vo členských štátoch v súlade so zmluvou.“

Vo Frankfurt nad Mohanom 16. apríla 2014

Prezident ECB

Mario DRAGHI
